

Ruslands NATO-udsending: Det er op til NATO at genetablere en militær dialog med Rusland

17. september 2015 – Ruslands permanente repræsentant til NATO, Alexander Grushko, rapporterer, at hans regering på det seneste har modtaget »gentagne« indikationer fra NATO om, at det ville være en god idé at genetablere en NATO-Rusland-dialog på det militære niveau og med begyndelse i etablering af en direkte hotline for at udveksle informationer, med det formål at forhindre farlige militære hændelser«. 'Rusland bag Hovedoverskrifterne' og Sputnik News rapporterede begge om Grushkos bemærkninger i dag og påpegede hans udtalelse om, at »Den russiske side har ingen fordomme imod en sådan form for kontakt«.

Grushko understregede, at »det ikke var os, der skar kommunikationslinjerne over, så hvis NATO seriøst mener, at en militær dialog er en seriøst stabiliserende faktor, så bør NATO tage det første skridt i genopretningen af den normale dialog, der har eksisteret mellem os som en del af Ruslands/NATO-rådet nu i mange år«.

Med Moskvas angivelige involvering i Ukraine-konflikten som påskud, afskar NATO den 1. april sidste år ethvert civilt og militært samarbejde med Rusland.

Foto: Alexander Grushko

USA: Udenrigsminister Kerry ønsker direkte diskussioner mellem det amerikanske og russiske militær om Syrien

17. september 2015 – I går afslørede den amerikanske udenrigsminister John Kerry, under en fælles begivenhed med sin modpart fra Sydafrika, hvor pressen var til stede, at den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov havde foreslået direkte diskussioner mellem de to landes militær (USA og Rusland) om Syrien, og han havde gjort det klart, at han, Kerry, støtter dette forslag kraftigt. Dette finder sted, endnu mens Obama fortsat afviser at mødes med Putin, når de begge deltager i FN's samling senere på måneden.

»Russerne foreslog, at vi tager en drøftelse og et møde mellem de to landes militær med det formål at diskutere spørgsmålet om, præcis hvad der skal gøres«, sagde Kerry. Han gjorde det klart, at han mener, sådanne diskussioner vil være nyttige. »Ord vil ikke kunne besvare alle spørgsmålene her; det er handlinger, og det er det, der vil blive afgjort ved at gå frem på meget specifikke måder, men man må have en drøftelse for at kunne gøre dette. Det er af afgørende betydning at undgå misforståelser, fejlregninger og at ikke bringe os selv i vanskeligheder, når vi antager noget, og denne antagelse så er forkert. Så jeg tror, at man i denne slags situation må sikre, at man har med virkeligheden at gøre, og det kan kun ske gennem den form for drøftelser, der er blevet foreslået.«

»Det er også sandt, at, hvis Rusland kun fokuserer på ISIL«,

som Lavrov havde erklæret under deres telefonsamtaler, »og hvis der er kapacitet til samarbejde, som jeg diskuterede for et øjeblik siden, så er der stadig en vej frem for at forsøge at få en politisk forhandling og et politisk resultat«, fortsatte Kerry. »Og med store nationers adfærd, i særdeleshed nationer med enorm magt, er det vigtigt at sikre, at man udforsker disse muligheder grundigt og ikke kommer til forhastede konklusioner, der er baseret på fejlskøn.«

Lyndon LaRouche responderede med at sige, at Kerry er en svækling og en opportunist; det, vi må gøre, er at skaffe os af med Obama.

Foto: USA's udenrigsminister John Kerry

Rusland: Formand for Statsdumaen, Naryshkin: Dialog med Assad en nødvendighed

16. september 2015 – Under en tale tidligere i dag i OSCE's parlamentariske forsamling i Ulan Bator, Mongoliet, lagde formanden for den russiske Statsduma Sergei Naryshkin ikke skjul på, hvad der vil føre til en løsning i Syrien, og det er ikke den aktuelle, af Obama anførte, krig.

»Vi bør drage nødvendige, praktiske slutninger. Så Rusland opfordrer det internationale samfund til at indlede en dialog med de syriske myndigheder og arbejde sammen for at bekæmpe

terrorisme. Kun dette vil være med til at stabilisere situationen i Europa», sagde han, rapporteret af Sputnik. Det er uacceptabelt at retfærdiggøre nationalisme, ekstremisme og terrorisme, og denne politik må være inkluderet inden for rammerne af OSCE, fortsatte Naryshkin. »USA's og NATO's grove indgriben i Iraks, Libyens og Syriens liv har ført til konflikter og hundrede tusinder af menneskers død. Hvilken enorm indsats må det ikke have taget at frembringe og nære den terroristiske ISIL-organisation under sloganet om demokratiske friheder«, tilføjede Naryshkin. Naryshkin argumenterede endvidere, at, uden den syriske hær ville ISIS allerede være i Europa.

Den syriske præsident Bashar al-Assad gentog Naryshkins standpunkt i et interview med de russiske medier:

»Fakta er, at, siden denne koalition begyndte at operere, har ISIS/ISIL spredt sig. Koalitionen er med andre ord en fiasko og har ingen reel indflydelse på jorden«, sagde Assad. Ifølge Assad nægter USA at anerkende, at den syriske regeringshær er den eneste styrke i landet, der kan bekæmpe ekstremistgrupperne på jorden. Han påpegede USA's invasion af Irak i 2003 som roden til problemet i Syrien.

»Som en konsekvens var begyndelsen af den syriske krise, eller det, der skete i begyndelsen, et naturligt resultat af krigen og den sekteriske situation i Irak, og en del heraf flyttede til Syrien«, sagde han.

Assad kom med anklager om, at Obama-regeringen udviser »overlagt blindhed«, når den nægter at samarbejde med de syriske, bevåbnede styrker i kampen mod Islamisk Stats militante gruppe. »For dem er det, hvis de har noget med den syriske hær at gøre eller samarbejder med den, måske ligesom en anerkendelse af vores effektivitet i at bekæmpe ISIS/ISIL. Dette er desværre en del af den amerikanske regeringens bevidste blindhed.«

Fornuftige personer i USA kræver, Obama samarbejder med Putin om en løsning i Syrien

16. september 2015 – Flere førende strateger fra USA og Europa presser nu på for, at Obama-regeringen skal samarbejde med Rusland om en løsning på krisen i Syrien, der nu er i sit fjerde år.

Graham Fuller, eks-CIA-embedsmand for Mellemøsten/Nordafrika, udlagde »Russerne kommer!« på sin blog den 15. sept., hvor han kræver, at USA stopper sin besættelse med at inddæmme Iran og Rusland og accepterer ideen om, at Rusland er på stedet i Syrien og kan spille en konstruktiv rolle i at besejre ISIS.

»Der er på nuværende tidspunkt to betydningsfulde lande i verden, der er i stand til at udøve alvorlig indflydelse på Damaskus – Rusland og Iran. De har ikke overraskende denne indflydelse pga. deres mangeårige, gode forbindelser til Damaskus; det er selvfølgelig langt mere sandsynligt, at Assad vil lytte til afprøvede allierede, end at han skulle lytte til planer, der kommer fra en fjende, der vil have ham væltet.« Efter en gennemgang af, hvordan Rusland reddede Obama i 2013 ved at få Syrien til at overgive dets kemiske våben, siger Fuller, at »selv, hvis Syrien skulle blive helt underkastet Rusland, ville USA's generelle interesser i regionen ikke lide alvorligt ... Vi er på vej ind i en ny æra, hvor USA i stigende grad ikke længere kan træffe beslutningerne mht. at forme den internationale orden ... Rusland er sandsynligvis i en bedre position end nogen anden verdensspiller til at udøve

indflydelse over Assad«. Fuller konkluderer: »Bundlinjen: Wasington har ikke den luksus at 'spille hunden i fodertruget'[1] i Mellemøsten, især ikke efter to årtiers massiv fiasko for en destruktiv politik på bogstavelig talt alle fronter.«

Carnegie Europas Judy Dempsey spurgte flere eksperter, om USA burde samarbejde med russerne om Syrien, og det overvældene flertal af de adspurgte sagde »ja«. Alt imens ikke alle af de tænketanke, hun bad om at respondere på sit spørgsmål, var entusiastiske over for en Washington-Moskva-løsning, med en enkelt undtagelse, så var de alle enige om, at Rusland var i Syrien, har dybe bånd til den syriske regering, og må være en del af en farbar løsning.

Ian Bremmer, præsident for den Eurasiske Gruppe, kom med en skarp respons: »Tiden er inde til at acceptere, at Rusland vil spille en større og vedvarende rolle i Mellemøsten. Den amerikanske præsidents politik for Syrien er en fiasko. ... USA's politik for Rusland er værre. USA's regering stavrede ind i en konflikt med Rusland over Ukraine, et land, der betyder langt mere for Moskva, end det gør for Washington, og den russiske præsident Vladimir Putin beviser nu, at Rusland er for stort til at isolere. Fokuser på fremtiden. Den amerikanske præsident Barack Obamas primære forpligtelse i Mellemøsten bør være at ødelægge Islamisk Stat, den bedst udstyrede, bedst finansierede terroristorganisation i historien ... Washington har brug for partnere. NATO-allierede, Iran, irakiske militser og Rusland har alle meget gode grunde til at ville se Islamisk Stat bide i græsset. Der vil være brug for dem alle.«

[1] Dvs. fordi hunden ikke selv spiser hør, prøver den at forhindre, at kvæget får noget.

Foto: Byen Aleppo i Syrien, nu.

POLITISK ORIENTERING 17. september 2015: Vi bevæger os væk fra atomkrig

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

At ophæve det tyvende århundredes forbandelse

Leder, 18. september 2015 – Wall Street er totalt bankerot og er hastigt på vej til at krakke. De eneste løsninger er dem, der er foregribende, og som begynder med genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov. MEN – hvis man ikke præsenterer den generelle løsning som en løsning, der begynder med det generelle koncept af Franklin Roosevelts totale, generelle løsning, og arbejder sig nedefter herfra – ja, så ender man blot med kaos.

Og om et nært forbundet spørgsmål: Ikke alene må vi fuldstændigt udslette Wall Street og få regeringen til at træde til. Vi må også fastslå en reel værdisætning, i modsætning til den nuværende, og falske, værdisætning som værende et spørgsmål om penge. Så går vi videre herfra, igennem de første, vanskelige trin med genopbygning, og videre

til en fysisk-økonomisk genrejsning, der er selv-fortsættende og selv-accelererende, og ind i en ny æra for menneskeheden.

Wall Street står umiddelbart foran et totalt, kæmpemæssigt krak. Vi skal rent faktisk helt tilbage til begyndelsen af det tyvende århundrede, før pengesystemet blev gennemtvunget, et system, hvis præmisser først og fremmest var den store forbrydelse, som var mordet på præsident William McKinley i 1901.[1] På nuværende stadium har vi nået til det punkt under pengesystemet, hvor der overhovedet ikke eksisterer nogen måde, hvorpå man kan måle ægte, iboende værdi. Nu må hele Franklin Roosevelts koncept, som helhed, bringes i spil, hvis der skal være noget håb om en løsning.

Samtidig har Rusland taget initiativet i Syrien og presser nu en løsning igennem for den katastrofe, som Obama har påført dette land, og mere generelt. Hele verden støtter i stigende grad det, som Putin gør her – inklusive mange kræfter i USA. I dette russiske initiativs fravær ville Syrien og Irak blive totalt besejret. Faktisk kan alle Obamas politiske tiltag ikke producere andet end nederlag. Hans indflydelse må fuldstændigt blokeres; med mindre Obama kan formås til at trække sig, vil han ødelægge alting. Obama er en dårlig taber. Han må under ingen omstændigheder få nogen støtte; alt må gøres for at støtte Putins lederskab. Obama kan allerhøjst få lov til at udføre symbolske handlinger uden virkninger.

Hør engang: De større, europæiske lande har vendt sig imod Obamas politik. Rusland anfører verden imod Obamas politik. Når man har Europa og Rusland, er der ingen brug for Obamas OK; han er næsten helt blokeret. Det, vi behøver nu, er det 25. forfatningstillæg for fuldstændig at fjerne hans skadelige indflydelse.

[1] Se: »Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6895>

**LPAC Webcast 11. sept. 2015,
dansk udskrift:**

**Uden Glass-Steagall fører
Wall Streets bankerot til 3.
Verdenskrig.**

»De samvittighedsløse pengevekslerers handlemåde står anklaget ved den offentlige menings domstol, og menneskers hjerte og sind har forkastet dem. ... De har ingen vision, og hvor der ikke er nogen vision, går folket til grunde.«

FDR, 1933.

Download (PDF, Unknown)

**Obamas fremstød for atomkrig
er blevet forpurret;
Men kun ved at fjerne Obama**

fra magten kan freden sikres

Leder, 17. september 2015 – Præsident Obamas fremstød for at fremprovokere en atomar konfrontation med Rusland er blevet forpurret gennem en række træk for at forhindre krig, der fuldstændigt har ændret det globale, strategiske landskab.

Det initiativ, der var det væsentligste slag imod Obamas indsats, var den russiske præsident Vladimir Putins fremragende flankemanøvre i Syrien. Det er nu generelt bekræftet, at Rusland har etableret en dybere, militær tilstedeværelse i selve Syrien. En ny, russiskbygget flyvebase nær Latakia på Middelhavskysten i det nordlige Syrien vil stå færdig om nogle få uger. Offensiven fra Islamisk Stat og Nusra Front for at vælte præsident Bashar Assad er blevet trængt tilbage af de russiske handlinger. Putin har gjort fælden for Obama dybere ved at presse på for at få den amerikanske præsident til at gå med til et møde på tomandshånd senere denne måde i New York City, i forbindelse med FN-generalforsamlingen. Putins tale til Generalforsamlingen vil fremsætte et forslag om global krig mod Islamisk stat og andre allierede terrorister.

Selv før Putins handlinger i Syrien, blev forstandige kræfter i Vesteuropa skræmt til at handle gennem den erkendelse, at Obama presserede på for en konfrontation med Rusland, og at en sådan konfrontation hurtigt kunne udvikle sig til en atomkrig. Da Putin gennemførte denne beslutsomme handling i Syrien, samtidig med, at han pressede på for gennemførelsen af Minsk-aftalerne for at afslutte krisen i det østlige Ukraine, foretog europæiske regeringer, med Tyskland i spidsen, en betydningsfuld ændring i deres politik. Tyskland, og nu Frankrig, har hilst det russiske initiativ i Syrien velkommen og opfordret til en bred koalition mellem Vesten og Rusland for at løse krisen, der har oversvømmet Europa med krigsflygtninge fra Obamas og briternes krige i Mellemøsten og Nordafrika.

Internt i USA er et oprør brudt ud blandt militært efterretningspersonale, der tjener i Centralkommandoen, og som har indgivet formelle klager over, at Obamas højtplacerede regeringsfolk har presset dem til at »være kreative« mht. efterretningerne om Islamisk Stat for at skabe en illusion om succes, når den USA-ledede krig, efter alle forstandige mål, har været en total fiasko. Faktisk følger Obama og direktøren for national efterretning, general James Clapper, der anklages for at lede kampagnen med at lægge pres på analytikerne, i fodsporene af vicepræsident Dick Cheney under opløbet til invasionen af Irak i marts 2003. Årtier tidligere blev de samme »tabstalsargumenter«, der blev påtvunget Centcom-analytikere, brugt til at forlænge den dødsdømte Vietnamkrig.

Disse kombinerede handlinger har svækket Obamas fremstød for krig med Rusland – for indeværende. Der kan ikke blive nogen slækkelse i kravet om Obamas fjernelse fra embedet, enten gennem en rigsretssag, tvungen tilbagetræden eller påkaldelse af det 25. forfatningstillæg. Så længe Obama forbliver i embedet, selv, hvis han bliver holdt tilbage af en forlænget indsats til forhindring af krig, vil faren være til stede. Vurderingen er, at Obama er dømt til undergang af sin egen, fejlslagne politik, men hans fjernelse er den eneste garanti for, at hans undergang ikke også vil blive menneskehedens undergang som helhed.

**Russisk FN-ambassadør Churkin
til CBS: Washington har**

flyttet sig mht. Assad

16. sept. 2015 – I et CBS-interview, rapporteret af Sputnik, sagde den russiske FN-ambassadør Vitaly Churkin, at truslen fra Islamisk Stat (ISIS/ISIL) har presset Washington til at genoverveje sin holdning til den syriske præsident Assad.

»Jeg tror, at det nu er noget, vi har til fælles med den amerikanske regering: De ønsker ikke, at Assad-regeringen skal falde. De ønsker at bekæmpe [ISIL] på en måde, der ikke vil skade den syriske regering«, sagde Vitaly Churkin tirsdag. Han bemærkede »de store fremskridt i forståelsen af situationens kompleksitet«, som Washington har gjort siden den syriske borgerkrig begyndte i 2011.

»Det står helt klart for mig, at ... en af den amerikanske regerings alvorlige bekymringer nu er, at Assad-regimet vil falde, og ISIL vil indtage Damaskus, og at USA vil få skylden for det«, understregede Churkin. Churkin sagde, at en ny resolution i FN's Sikkerhedsråd kunne blive udarbejdet i lighed med den, som Rusland foreslog i 2013, og som nu kunne have en mulighed for at blive vedtaget.

Churkin var tydeligvis klar over, at Obama-regeringen er dybt splittet i spørgsmålet om et Putin-Obama-topmøde i New York senere på måneden, samt i det større spørgsmål om russiske handlinger i Syrien. Hans bemærkninger vil utvivlsomt voldsomt oprøre Obama og hans Hvide Hus-inderkreds.

Udenrigsminister John Kerry holdt tirsdag sin tredje diskussion over telefon med den russiske udenrigsminister Lavrov inden for en uge. Under en begivenhed, hvor pressen var til stede, i Udenrigsministeriet med Sydafrikas udenrigsminister i dag, afbrød Kerry for at afgive en erklæring om Syrien. Efter at have udtrykt sin forfærdelse over flygtningekrisen og meddelt, at USA vil tage yderligere 10.000 syriske flygtninge i år (Tyskland tager 800.000

krigsflygtninge), advarede han atter Rusland mod at stive Assad-regeringen af, hvilket, sagde han, ville forlænge krigen. Han lagde også hele skylden for ISIS' opkomst og flygtningekrisen på Assad.

Kerry sagde til reportere: »Jeg talte med udenrigsminister Lavrov igen i går, den tredje gang på under en uge. Jeg gjorde det klart, at Ruslands fortsatte støtte til Assad risikerer at optrappe konflikten og underminere vore fælles mål med at bekæmpe terrorisme, hvis vi ikke også fortsat fokuserer på at finde en politisk løsning.

Jeg gentog også vores forpligtelse over for bekæmpelsen af ISIL med den koalition, der nu er på plads, og at vi ville hilse en konstruktiv russisk rolle velkommen i denne indsats. Jeg understregede også, at Ruslands eller noget andet lands fortsatte militære støtte til regimet risikerer at underminere Syriens sikkerhed og tiltrække flere ekstremister til kampen, og forhindrer muligheden af fremtidigt samarbejde hen imod en succesrig overgang, med mindre det sker på en effektiv og konstruktiv måde«.

Foto: Valery Churkin

Pentagon mener, Rusland bygger militærbase i Latakia, Syrien

16. september 2015 – »Vi har i de seneste dage set indikationer på, at Rusland har flyttet folk og ting ind i

området nær Latakia og flyvebasen der«, skal flådekaptajn Jeff Davis have sagt under en ikke-optaget briefing den 14. sept., rapporterer *Time*-magasinet. Pentagon hævder at have set 200 flådeinfanterisoldater og 12 mandskabsvogne i området. Latakia er det sted, hvorfra den syriske præsident Bashar al-Assads familie stammer.

Davis afviste gentagne gange at angive antal af tropper eller typer af udstyr og sagde, at han ikke kunne gå i detaljer med efterretningerne. »Vi har en vurdering [af antal russiske tropper i Syrien], men jeg kan ikke dele dette med jer«, sagde han iflg. *Defense Ones* rapportering.

Han skal dog have sagt, at USA endnu ikke har set ankomsten af russiske kampfly, helikoptere eller kanonbåde.

Han beskrev også bevægelserne som nye og igangværende. »Dette har været en fortsat flytning af ting og folk ind i Syrien i området omkring Latakia«, sagde han. »Det har fundet sted hver dag i den seneste halvanden uge eller så.«

I mandags syntes Davis at have forhøjet Forsvarsministeriets foruroiligelse. »En af vore bekymringer er selvfølgelig nedtrapning af konflikt, så jeg tror, at det vil blive vigtigt, efterhånden, som dette her manifesterer sig, hvad det så er, at vi adresserer spørgsmålet om nedtrapning af konflikt, sagde han, rapporterer *Defense One*.

Nedtrapning af konflikt ('dekonfliktion') er en militærterm, der refererer til processen med at undgå gensidig indgriben.

Unavngivne amerikanske forsvarsfolk kom med yderligere detaljer, som det rapporteres af *Reuters*, *Fox* og *New York times*. De sagde, at omkring et halvt dusin T-90 tanks (Ruslands mest avancerede tjenestegørende tanks), 15 haubitsere og 35 pansrede mandskabsvogne var ankommet til Syrien, og at amerikanske forsøg på at stoppe russiske transportfly til Latakia stort set var mislykkedes. I løbet af den seneste uge er henved 15 flyvninger med gigantiske An-124

transportfly landet i Syrien.

Foto: T-90 tanks

Putin peger på den »skyhøje« ISIS-trussel i Sydvestasien og videre endnu

16. september 2015 – I en tale til statscheferne i Organisationen for en Fælles Sikkerhedstraktat (CSTO) i Dushanbe tirsdag, sagde den russiske præsident Vladimir Putin, at Moskva vil fortsætte med at levere militær-teknisk støtte til Damaskus for at imødegå den voksende trussel fra ISIS, der har spredt sig i hele regionen, rapporterer Tass.

»Jeg vil gerne sige, at vi støtter den syriske regering i kampen mod terroristaggression, vi støtter regeringen og vil blive ved at yde nødvendig militær-teknisk assistance til den«, sagde han og opfordrede andre lande til at tilslutte sig kampen. »Det er indlysende, at, uden den aktive deltagelse af de syriske myndigheder og militær, uden deltagelse af den syriske hær i territoriet, som militæret siger, i en kamp mod Islamisk Stat, kan terrorister ikke udvises af dette land og af regionen som helhed, og det multinationale og multireligiøse syriske folk kan ikke beskyttes imod ødelæggelse, slaveri og barbari«, tilføjede han. Han sagde også, at terrorister styrter folk ud i kaos og fattigdom, rapporterede Tass.

Den russiske præsident understregede også, at truslen fra

Islamisk Stat rækker ud over Irak og Syrien.

»Terrorister fra Islamisk Stat (IS) har allerede meddelt deres planer om at angribe de hellige byer Mekka, Medina og Jerusalem«, sagde han. Han påpegede, at jihadisterne også har planer om at sprede deres aktiviteter til Europa, Rusland og Central- og Sydøstasien, rapporterede Tass.

Hertil kommer, at situationen i Afghanistan forværres i takt med, at IS' indflydelse i dette land har bredt sig, bemærkede han. »Omfanget af denne organisations aktivitet rækker langt ud over Iraks og Syriens grænser«, sagde Putin. Idet han langede ud efter de af USA og NATO sammensatte Internationale Sikkerhedshjælpestyrkers passivitet over for produktionen af narkotika, sagde han: »I ved alle, hvordan denne trussel vokser« i Afghanistan og Centralasien.

Wall Street er bankerot, og Obama gennemtvinger ved magt et termonukleart Armageddon: Foregrib! FDR's Første 100 dage Tema-artikel

»I sådanne perioder er der en akkumulering af den kraft, der ligger i at kommunikere og modtage dybe og lidenskabelige idéer med hensyn til menneske og natur.«

– Percy Bysshe Shelley, *Et forsvar for digtekunsten*, 1821

Download (PDF, Unknown)

Lyndon LaRouche: Den globale udvikling »slår nu ind over USA«

Leder, 16. september 2015 – Der er en grund til, at Lyndon LaRouche begyndte sin ugentlige udsendelse, hvor han diskuterer med **LaRouche PAC Policy Committee, den 14. sept.** med en skarp polemik om den måde, folk tænker på.

»Det første, jeg ville gøre«, erklærede han fra starten, »er at sige, at folk, der plukker kendsgerninger ud som sådan, om, hvad der sker internationalt, bare narrer sig selv. En proces er en proces, og man kan ikke forstå processen ud fra de enkelte detaljer. Så detaljer er forkerte.«

Og hvis man tænker forkert, vil man ikke kunne forstå, hvad det er, der rent faktisk foregår i verden, og man vil helt sikkert ikke kunne handle på den passende måde for at forme og styre denne udvikling. *»Problemet her er, at Bertrand Russell introducerede en korrupsion, der kaldes 'kendsgerningerne'«, udtalte LaRouche.*

»Putin foretog, sammen med Kina, et træk for at igangsætte en dynamisk proces internationalt«, sagde LaRouche. »Dette responderede Tyskland på. Og i denne sammenhæng ændrede Tyskland sin politik for at knytte sig til samarbejde med vores økonomi, og ligeledes i Tyskland ... De indså, at hele det system, som de havde opereret ud fra, er færdigt.« Topkredse i

Tyskland stak også en pind i hjulet på kursen hen imod atomkrig, som Obamas provokationer imod Rusland og Kina var i færd med at skabe.

*Hvad betyder det? Det betyder, at Obama er i store vanskeligheder, for det første, og det er, som det skal være.«
LaRouche fortsatte: Dette globale omslag i havet »slår nu ind over USA. For, Wall Street er ikke bare dømt til undergang; det er mere end dømt til undergang!«*

Som følge af denne globale proces er der nu, i både USA og internationalt, en næsten universel erkendelse af, at hele Obamas politik i Sydvestasien har ført til en total katastrofe, inklusive spredningen af endeløse krige i regionen og millioner og atter millioner af flygtninges situation, som disse krige har fremkaldt. Og det er nu også en åben hemmelighed, at den miskrediterede Obama ikke har den fjerneste idé om, hvordan han skal respondere på den russiske præsident Putins internationale initiativer for at besejre ISIS, stoppe krigene i Mellemøsten og bringe flygtningekrisen under kontrol.

Men det har Lyndon LaRouche.

For det første, fjern Obama fra embedet ved hjælp af det 25. tillæg til USA's Forfatning. (En naturlig følge ville være **at frigive de 28 sider** (af den oprindelige Kongresundersøgelse af 11. september, 2001, -red.), der ville have den gavnlige virkning at fjerne det britiskstyrede, saudiske kongedømme totalt fra den internationale terrorismeligning.)

For det andet, tage imod den russiske præsident Putins tilbud om at etablere en international koalition – inklusive regionens suveræne regeringer – for at bekæmpe ISIS og andre udtryk for terrorisme, og som ville gøre en ende på de krige, der har hærget regionen.

For det tredje, gå sammen med Kina, Rusland og de andre BRIKS-nationer om at lancere en fuldt optrappet revolution for

udvikling, bygget op omkring den internationale anvendelse af FDR's Glass-Steagall, etableringen af en kreditpolitik i traditionen efter Hamilton, og med perspektivet om Verdenslandbroen, som Lyndon og Helga LaRouche har været pionerer for i årtier.

Blandt andre gavnlige virkninger vil denne politik få Bertrand Russell til at vende i sin grav!

Storbritannien: Jeremy Corbyn vælger pro-Glass/Steagall John McDonnell som finansminister

14. sept. 2015 – Til finansoligarkiets bestyrtelse har den nye leder af Storbritanniens Labour-parti Jeremy Corbyn placeret John McDonnell øverst i sin skyggeregering (dvs. oppositionens 'regering'), som skygge-finansminister: i Det forenede Kongeriges regering er denne 'Chancellor of the Exchequer' chef for Finansministeriet. McDonnell er ikke alene Corbys nærmeste medarbejder, men også en udtalt tilhænger af Glass/Steagall-bankopdeling.

I en profil skrev dagens *Financial Times*, at Corbyn-McDonnell-teamet vil gå ind for et mere effektivt reguleringsregime for banker, med et »komplet Glass/Steagall-system« for at opdele kommercielle banker og investerings-'banker'.

»Tilsynsmyndigheden vil blive rusket op, og en ny skat på finansielle transaktioner vil blive vedtaget for at genskabe en balance i økonomien til fordel for varefremstilling. Den

nye skyggefinansminister har også lovet at fremme en bred vifte af ejerskab og kontrol over selskaber og foretagender, inklusive for offentlige og kooperative selskaber og interessentselskaber.«

Avisen *The Guardian* påpegede, at Corbyn havde tidl. græsk finansminister Yanis Varoufakis ved sin side under festen for Labour-partiets sejr. Nogle mennesker forsøgte at sammenligne ham med Varoufakis pga. hans anti-nedskærings-anskuelser, med et citat fra Corbyn, »Der var nogen, der spurgte mig: 'Skal du være Storbritanniens Yanis Varoufakis?' Og jeg svarede: 'Jeg kunne aldrig være så cool'«, hvilket trak latter blandt tilhørerne.

Guardian skrev, at mange MP'er vil finde udnævnelsen af McDonnell »meget svær at sluge«. Blair-tilhængerne og establishment-typerne i Labour-partiet er ikke glade for valget af McDonnell, da de har støttet Angela Eagle, der havde været i regeringen både under Blair og hans efterfølger Gordon Brown. Charles Clarke, en fhv. indenrigsminister, sagde i dag, at han var »forfærdet« over McDonnells udnævnelse og sagde til BBC's Radio 4 »Today«, at midtsøgende Labour-MP'er sandsynligvis ville begynde at danne deres egen skyggefinanspolitik.

En overgangsperiode for menneskeheden

15. september 2015 – De i sandhed katastrofale, og til stadighed forværende, resultater af de sidste 15 års Bush- og Obamakrige og ditto økonomiske kriser – der inkluderer måske 50 millioner flygtninge, der nu flygter fra krig og forarmelse

– er nu endelig blevet mødt med en afgørende forandring. Til Obamas håndlangere i det Hvide Hus', i Udenrigsministeriets og i mediernes udtalte vrede er denne forandrings primære spillere Vladimir Putins Rusland og Xi Jinpings Kina, der handler i fællesskab, især siden deres nylige fejring af besejringen af fascisme i Anden Verdenskrig for 70 år siden.

Med en flankemanøvre imod Obamas fremstød for konfrontation og endda atomkrig, først i Europa og nu omkring Syrien, har Putin, sammen med Kina, taget skridt til at etablere en international, dynamisk proces. Den nye dynamik inkluderer både muligheden for at gøre en ende på de folkemordskrige, der ødelægger Mellemøsten, Nordafrika og centrum af Europa; og også tilbuddet om et nyt system med økonomisk samarbejde, der tilstræber produktivitet og udvikling, ikke geopolitisk magt. Denne dynamik er, om end vanskelig, den eneste udsigt til en løsning af krisen med millioner af flygtninge, der flygter og dør i hele Middelhavsområdet.

Dette har Tyskland og Frankrig responderet på, og i denne forbindelse har Tyskland ændret sin politik for at rette sig ind på samarbejde med denne proces.

De erkendte, at hele det system, som de har handlet på, potentielt blev befriet af det, Putin gjorde, og det, Kina gjorde. Det er ikke noget nationalt; denne proces er et spørgsmål om forandring i planetens tilstand.

Denne nye dynamik blev diskuteret i en offentlig dialog den 12. sept. på Manhattan,[1] med adresse til det kommende sammentræde af FN's Generalforsamling, og med deltagelse af EIR's stiftende redaktør **Lyndon LaRouche**, fhv. senator Mike Gravel, fhv. justitsminister Ramsay Clark og Schiller Instituttets stifter **Helga Zepp-LaRouche**.

Senator Gravel tog omgående initiativ til at holde en tætpakket pressekonference i FN den 14. september, om EIR's Specialrapport om BRIKS-dynamikken, **»Den Nye Silkevej bliver**

til Verdenslandbroen«. [2] Over for pressen uddybede han: Kinas tilbud om økonomisk udvikling i særdeleshed er løsningen på vraget efter USA's udenrigspolitik og økonomiske politik, under Obama.

Denne nye dynamik betyder, at Obama er i store vanskeligheder, flankeret af Putin, som hans regering med nogen forsinkelse har erkendt. Som Lyndon LaRouche udtalte under mandagens LPAC Policy Committee show,

»Obama er sandsynligvis dømt til undergang, til at blive smidt ud af embedet på den ene eller anden måde. Wall Street vil blive lukket ned. Det vil ikke få sine penge. Det vil lukke totalt ned! For der er ingen fremtid for Wall Street. Hele pengesystemet, som det hidtil har været defineret, som man ser det i det britiske tilfælde. Det britiske økonomiske system er en farce; Wall Street er en total farce.

Så vil må operere på opdagelsen af aftaler, hvor forskellige parter mødes og enes om ideen om en ny anskuelse af planeten som helhed. Og diskussionen om denne udvikling, betragtet som udvikling; bryd jer ikke om kendsgerningerne, for de vil ændre sig så hurtigt, at de ikke vil betyde ret meget. Det har vi allerede ved selvsyn oplevet. Vi har oplevet det i verden som helhed. Der er ingen kendsgerning, der ligger fast i denne udvikling. Det er netop en udvikling.«

[1] Se hele videoen:
<https://www.youtube.com/watch?t=3365&v=mI7CTSrsUt8>

[2] Se LPAC's interaktive verdenskort:
<https://www.google.com/maps/d/u/0/viewer?mid=zUC2C1I2vTek.kNlNghkdNLC0>

Udførlig dansk introduktion til rapporten ved Helga Zepp-LaRouche: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=3777>

Tysk udviklingsminister formaner, hvis vi ikke får udvikling, kommer der flere flygtninge

14. september 2015 – Den tyske udviklingsminister Gerd Müller insisterede, i et interview på tysk TV i går aften, meget kraftigt på, at det, der er presserende nødvendigt i krisen i de mellemøstlige og afrikanske kriseområder, er at få økonomisk udvikling, der begynder med en genopbygning af de ødelagte beboelsesområder først. Hertil behøver EU en langt bedre finansieret fremgangsmåde, og hans eget ministerium behøver absolut også flere penge for at kunne bidrage.

Müller kritiserede den snævre EU-debat om flygtningene, der ikke rigtigt tager ovenstående i betragtning, og som ikke handler, som det er nødvendigt at gøre i denne særlige situation. Europa må investere mere i kriseområderne, inklusive i de lande, der bærer den tungeste byrde med flygtningestrømmene, sagde Müller.

På EU's side er der tale om et totalt svigt, anklagede Müller og tilføjede, at dimensionerne af flygtningespørgsmålet – 12 mio. flygtninge i alt i Mellemøsten – i månedsvis er blevet negligeret af EU-bureaukratiet. Desuden er de flygtningelejre, der skulle modtage fortrængte mennesker i Mellemøsten, ved at blive tømte, eftersom flygtningene dér ikke kan se nogen udsigt til nogen forbedringer, og i stedet søger de et bedre liv i Europa. Europæerne må stille menneskene i området noget andet i udsigt, sagde Müller. Med lige så mange mennesker, der kom ind i Tyskland i de seneste to uger fra Syrien, som i hele

2013, kunne situationen ikke være mere dramatisk, tilføjede Müller. Flygtningeproblemet løses ikke ved kvoter eller lignende.

I dette interview talte Müller ikke om spørgsmålet om krig som sådan, hvilket han derimod havde gjort i andre tidligere udtalelser, f.eks. på et TV-show den 7. september, hvor han sagde, »Vi behøver et nyt initiativ fra FN. EU, Rusland, Iran og Tyrkiet må hoppe over deres egen skygge og gøre en ende på de grusomme myrderier efter fire år. Vi må have en våbenhvile i Syrien. Det, der foregår dér, trodser enhver beskrivelse.«

Foto: Flygtninge ankommer til den græske ø Kos.

Kansler Merkel og andre tyske ledere ønsker Putin involveret i processen i Syrien

13. sept. 2015 – »Tyskland og andre vesteuropæiske lande bliver nødt til at arbejde sammen med Rusland, så vel som USA, for at løse krisen i Syrien«, udtaler den tyske kansler Angela Merkel lørdag.

Sputnik rapporterede også, at Horst Seehofer, lederen af den Kristen-Sociale Union (CSU) i Bayern, har efterlyst et tættere samarbejde for at afslutte den militære konflikt i Syrien og tilføjer, at den ikke kan blive løst uden hjælp fra præsident Putin, ifølge *Spiegel Magazine*.

Også Gerd Müller, forbundsminister for økonomisk samarbejde og

udvikling, og også fra CSU, sagde: "Vi har brug for et fælles diplomatisk initiativ fra FN, med deltagelse af Rusland, USA, EU og de regionale nationer", udtalte Spiegel. Der vil være et møde i CSU mandag, hvor man vil diskutere, hvordan man kan samarbejde med Rusland.

Tidligere har en delegeret fra mødet i Normandiet fortalt Sputnik, at den tyske udenrigsminister Steinmeier og den russiske udenrigsminister Lavrov i forbindelse med mødet havde en længere samtale om Syrien, hvor begge var enige om at støtte den syriske FN-repræsentant Staffan de Misturas plan om at etablere en syrisk kontaktgruppe. De Mistura har inviteret alle parter i konflikten til at tage del i FN-ledede arbejdsgrupper for at adressere spørgsmålene, inklusive politiske og forfatningsmæssige spørgsmål, samt militære spørgsmål og sikkerhedsspørgsmål.

Steinmeier skrev d. 11. sep. en kronik i *New York Times*, hvori han støttede Misturas forslag, og konkluderede: "I de seneste uger er Tyskland gået uhørt langt i en fælles indsats for at leve op til vores humanitære forpligtigelser over for de syriske flygtninge, og give dem husly og beskyttelse.

Det internationale samfund må nu gøre en endnu større indsats for at give syrerne, hvad de virkelig har brug for: En chance for at vende hjem og leve i fred".

NYHEDSORIENGERING SEPTEMBER

2015: Kaos på Jorden, harmoni i rummet

De flygtningestrømme, der nu oversvømmer Danmark og Europa, er kun et lille forvarsel om, hvad der vil ske, hvis ikke Islamisk Stat knuses, og der skabes fred i Syrien. Vi bør derfor samarbejde med Rusland og Syriens regering om det og hurtigt få området genopbygget. Kinas præsident Xi Jinping tager på seks dages statsbesøg i USA, men der er kredse, der vil iværksætte økonomiske sanktioner imod Kina. Finansverdenen venter nervøst på, hvornår renten hæves og finansboblerne kollapser. Andreas Mogensens 10 dages tur til Den internationale Rumstation ISS er starten på Danmarks rolle som rumnation. Vi bør omgående etablere et dansk rumagentur til at følge op på succesen. Dette er en redigeret udgave af en nyhedsorientering, Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, gav den 7. september 2015.

Download (PDF, Unknown)

**Lev op til denne historiske
stund –
det er måske menneskehedens**

sidste chance.

Af Helga Zepp-LaRouche

Tale ved Schiller Instituttets konference i New York, 12. sept. 2015: Skabelsen af et fredsparadigme. " ... ved disse mennesker ikke, at der findes en højere lov, der vil hævne denne uretfærdighed? Og jeg mener, at jeg genkaldte Ibykus-digtet (Ibykus' Traner) af Friedrich Schiller; jeg sagde; »Kender I ikke til den lektie, at, hvis man begår en forbrydelse, så findes der noget, der kaldes Erinyerne, hævn gudinderne, der vil komme over dig?«

Læs også Lyndon LaRouches indledende indlæg her:

Download (PDF, Unknown)

Lavrov: USA's krig mod ISIS er ikke ægte

14. september 2015 – Krigen imod ISIS bliver saboteret af »andre mål« i Obamas styrkers tanker, sagde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov i et interview med TV Kanal 1, rapporteres det søndag af TASS.

»At udelukke den syriske hær fra at bekæmpe Islamisk Stat er absurd«, sagde han. »De syriske, bevæbnede styrker vil være de mest effektive militærstyrker på jorden.«

Lavrov tilføjede, at da det var et spørgsmål om at destruere

kemiske våben for et år siden, blev Assad anset for at være en legitim præsident for Syrien, og hans handlinger blev hilst velkommen i FN's Sikkerhedsråds resolutioner.

»Der gik et år, og så holdt han op med at være legitim, for truslen er nu ikke kemiske våben eller kemisk stof, men en terrortrussel«, sagde Lavrov, og beskrev det som en fremgangsmåde ud fra en ideologi.

»Jeg håber, jeg ikke svigter nogen ved at sige, at nogle af vore modparter, medlemmer af koalitionen, siger, at de undertiden har informationer om, hvor og i hvilke positioner der er visse IS-grupper, men koalitionen kommandør – i USA, naturligvis – ville ikke gå med til at levere et angreb«, sagde han.

»En analyse af koalitionen flyvning giver besynderlige indtryk«, sagde han. »Mistanken er noget andet end det erklærede mål med at bekæmpe Islamisk Stat – der er noget andet i denne koalitions mål«, sagde ministeren. »Jeg vil ikke komme med nogen slutninger – det er ikke klart, hvilke indtryk, information af højere ideer, kommandøren måtte have – men der kommer signaler af denne art.«

**RADIO SCHILLER 14. september
2015:
Hvad Putin vil sige på FN's**

generalforsamling

https://soundcloud.com/si_dk/hvad-putin-vil-tale-om-pa-fns-generalforsamling-den-14-september-2015

Lavrov leverer forpremiere på Putins tale; angriber Obamas forbrydelser

14. september 2015 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov leverede en forpremiere på præsident Putins tale i FN under et interview med Ruslands TV Kanal 1 i søndags.

Han sagde, at dette »ikke er et rutinemøde« i FN, fordi det er »en jubilæumssamling«. Putin vil tale om Ruslands synspunkter i hovedspørgsmål.

Først på listen er USA's indsats for at forhindre fremkomsten af BRIKS-nationerne (formuleret diplomatisk):

»først og fremmest er der de systematiske problemer, der fremkommer i forbindelse med forsøgene på at tilbageholde den objektive proces med at skabe en ny, multipolær verdensorden, der kan reflektere den objektive skabelse af nye centre for økonomisk, finansiel magt og for politisk indflydelse«,

sagde Lavrov, oversat (til engelsk) af TASS.

For det andet, USA's samarbejde med terrorister:

»Herfra kommer de emner, vi alle kender: bekæmpelse af terrorisme, der bør være fri af dobbelte standarder,

terrorister kan ikke opdeles i gode og dårlige, det er nytteløst at antage, at det kunne være muligt at samarbejde med nogle af disse 'dårlige' ekstremister med det formål at opnå nogle snævre, geopolitiske mål.»

Dernæst, USA's ensidige, imperialistiske politik:

»Desuden er der problemet med ensidige midler for tvang, og ikke kun imod den Russiske Føderation ... de vestlige modparter, først og fremmest under indflydelse af den amerikanske psykologi, er i færd med at miste kulturen med dialog og diplomatiske afgørelser.»

»Det iranske atomprogram var en fremragende og ekstremt sjælden undtagelse«, sagde Lavrov, alt imens de i de fleste tilfælde, der fortsætter med at fremkomme i Mellemøsten og det nordlige Afrika,

»forsøger at bruge magtmidler, direkte indgriben, ligesom det var i Irak og Libyen, og således krænker beslutninger taget i FN's Sikkerhedsråd, eller anvendelsen af sanktioner«.

De gennemtvinger nogle politiske processer, sagde han, over indenrigspolitiske situationer, »det være sig i Yemen eller i Sydsudan«, og de forsøger at kontrollere det udefra. Lavrov konkluderede:

»Denne fremgangsmåde kunne, hvis den var mere solidt baseret på aftaler mellem parterne, og ikke kun på råd udefra, være mere farbar. Så snart et sådant system begynder at 'skride', hvilket er uundgåeligt i tilfælde med påtvungne løsninger, trækker de omgående deres 'sanktionsknipler' frem med ønsket om at straffe dem, der ikke ville overholde deres fremgangsmåde«,

»Dette vil præsident Putin tale om, og om problemet med at knuse det verdensøkonomiske rum, som nu, med rammerne for WTO, vi har ikke effektivt fremskridt i forhandlinger om universelle fremgangsmåder over for nye sfærer af økonomiske

og teknologiske relationer mellem lande ... Han vil også berøre visse detaljerede aspekter, som Syrien eller den ukrainske krise. Alle kriserne af denne art udvikler sig ud fra systemiske problemer i forsøgene på at fryse processen med at skabe den poly-centrerede verden.»

Lyndon LaRouche: De vigtigste uger i moderne historie – Vi må nu gribe dette øjeblik

14. september 2015 – I løbet af de næste to uger vil den russiske præsident Vladimir Putin ankomme til New York med et forslag om at skabe en virkelig, international koalition for at knuse ISIS og de andre, barbariske terroristorganisationer, der er udsprunget af Bush/Cheney-Obama-ødelæggelseskrigene. Ruslands militære initiativ er allerede ved at blive lanceret i Syrien og efterlader således præsident Obama og hans team i Det Hvide Hus totalt forvirrede og afsløret af Putins fremragende flankoperation, der ville gøre general Douglas MacArthur stolt. Visse personer i Det Hvide Hus og Udenrigsministeriet tager skridt til at bygge en blokade rundt om Syrien for at stoppe russisk humanitær og militær assistance – en handling, der hurtigt ville overgive hele Syrien til de barbarer, der finansieres af Wahhabiterne i Saudi-Arabien.

Men fremtrædende personer i USA og Europa kommer i stigende grad offentligt frem for at fordømme krigspolitikken, og til støtte for Putins initiativ. Denne indsats anføres i USA af

Lyndon og Helga LaRouche, der får tilslutning fra fhv. amerikansk justitsminister, Ramsay Clarke, og fhv. senator fra Alaska, Mike Gravel, med taler på [Schiller Instituttets konference på Manhattan](#) for at mobilisere New Yorks borgere og nationen, samt, via Internet, hele verden – til at handle i disse næste, »mest vigtige uger«, hvor en FN Generalforsamling træder sammen i New York. [»Vi må nu gribe dette øjeblik«, sagde hr. LaRouche,](#)

»med denne nye, internationale forsamling, der er fuldt ud klar over – dens bedste folk er fuldt ud klar over – denne situations implikationer, nu. Det, vi må organisere, i hele USA i særdeleshed, men også i hele verden, er at forhindre lanceringen af en atomkrig«.

I Tyskland finder der et dramatisk skifte sted, først i form af Tysklands beslutning om at åbne sine arme til de bølger af flygtninge, der er blevet drevet ud af det nordlige Afrika af Obamas morderiske krige og de terrorister, som disse affødte, og i dag i form af Angela Merkel, der åbent erklærede, at

»Tyskland og andre vesteuropæiske magter må arbejde sammen med Rusland, så vel som med USA, for at løse krisen i Syrien«.

I Rusland gav udenrigsminister [Lavrov en forpremiere på den tale, som præsident Putin vil holde i FN.:](#)

I meget klare vendinger sagde Lavrov, at Putin vil identificere,

For det første, faren ved Vestens imperialistiske indsats for at tilbageholde fremvæksten af nye centre for økonomisk og politisk magt;

For det andet, Vestens overlagte samarbejde med terrorister for at »opnå et eller andet snævert, geopolitisk mål«; og

For det tredje, anvendelsen af ensidig tvang og sanktioner, uden for international lov«, under indflydelse af den

amerikanske psykologi »for at gennemtvinge regimeskift imod bestemte nationer.

Lavrov tilføjede, at præsident Putin vil tale om »ødelæggelsen af det økonomiske rum i hele verden«.

Dette initiativ skaber evnen til at opnå de nødvendige forholdsregler for at stoppe krigen og skabe et nyt paradigme i verden, baseret på menneskehedens fælles mål – fjernelse af præsident Obama gennem det 25. forfatningstillæg, lukning af Wall Street gennem Glass-Steagall, samt gennemførelse af Verdenslandsbroen sammen med USA's naturlige allierede, der nu repræsenteres af [BRIKS](#)-nationerne.

Lyndon LaRouche:
**»Den kommende, internationale
forsamling er afgørende –
måske menneskehedens sidste
chance«**

**Schiller Instituttets
konference i New York, 12.**

september 2015: Skabelsen af et fredsparadigme

Den kommende, internationale forsamling er derfor absolut afgørende. Det er ligeledes absolut afgørende, at vi bidrager med vore evner til at gøre denne kommende forsamling, denne store forsamling, til en succes. For dette kunne være menneskehedens sidste chance. Det er det ekstreme synspunkt, men ting, der tilnærmer sig dette, er der.

Følgende er et udskrift af Lyndon LaRouches indledende indlæg til konferencen:

Dennis Speed: Jeg er Dennis Speed, og på vegne af Schiller Instituttet vil jeg gerne byde jer alle velkommen til dagens konference: »Skabelsen af et fredsparadigme: En Ny Æra for menneskeheden, i hvilken vi alle bliver virkeligt menneskelige«. Konferencen vil forme sig som et symposium, og vi begynder med det samme med vores første taler, stiftende redaktør af *Executive Intelligence Review*, økonom og statsmand, hvem I alle kender, hvem de fleste mennesker elsker, og hvem nogle mennesker er dødsens rædde for, Lyndon LaRouche.

Lyndon LaRouche: Jeg er lettet over, at jeg får endnu en chance for at mødes med vores kære ven her, og jeg er virkelig beæret over hans tilstedeværelse her på dette tidspunkt (formentlig en reference til Ramsay Clarke, der taler umiddelbart efter Lyndon LaRouche, -red.).

Det spørgsmål, vi er forelagt, er sandsynligvis et af de mest betydningsfulde i moderne historie generelt. Vi befinder os på randen af en generel, seminuklear krig, på global skala. Det betyder ikke, at dette nødvendigvis vil ske, men det betyder, at de handlinger, vi må tage for at forhindre dette i at ske,

er meget krævende, og også meget presserende. Vi har nu, i USA, anledningen til at fremlægge, hvad sagen er i denne situation. Problemet er ... lad mig sige det således, der er en tidsplan at tage hensyn til ... Ved denne uges slutning, og i begyndelsen af næste uge, står en af de mest betydningsfulde udviklinger i moderne historie for at udspille sig. Den vil udspilles under denne nye forsamling af den internationale bevægelse for fred, hvilket er den bedste benævnelse for det. Fra dette tidspunkt må vi indse, at det er tilfældet. Vi er på tærsklen til termonuklear krig. USA's præsident, Obama, er en af de førende instrumenter, der leder verden hen imod en atomkrig, og dette betyder generelt en form for udslettelseskrig. Denne ting, der vil ske, i begyndelsen af næste uge, er sandsynligvis absolut nødvendig, for at undgå faren for en atomkrig. Vores præsident er selvfølgelig nøglen, den største kilde til denne trussel i øjeblikket. Ikke som person, men som et individ, der er præsident for USA, og med mindre han suspenderes under bestemmelserne i det 25. forfatningstillæg, kan han stadig udløse en atomkrig på global skala. Et fuldt potentiale for dette eksisterer nu. Og derfor, det, der vil ske i den kommende uge, i næste uge, og fremefter fra denne periode, vil blive afgørende for, hvorvidt verden er parat til at forhindre lanceringen af en atomkrig. Det er det, spørgsmålet drejer sig om.

Der er mange aspekter i dette, for spørgsmålet er, hvorfor lod menneskeheden overhovedet sig selv blive involveret i dette rod. Jamen, der var problemer, falske, i den måde, folk tænkte på, f.eks., siden begyndelsen af det tyvende århundrede er den måde, vi lever på, blevet mere og mere degenereret. Folk er ikke helt så begavede, eller bekymrer sig ikke helt så meget om menneskeheden, som de gjorde ved afslutningen af det foregående århundrede. Dette er derfor et presserende spørgsmål. Vi må erkende, at den måde, vore skolesystemer, vore uddannelsessystemer, vores økonomiske system sådan, som det er organiseret, vore levestandarder, vore standarder for uddannelse af unge mennesker; alle disse ting er blevet sat på

spil siden begyndelsen af det tyvende århundrede, da denne forandring fandt sted. Så vi har nu nået det punkt, hvor spørgsmålet om det tyvende århundrede er blevet til et punkt, hvor regningen skal betales. Vi må nu bruge dette øjeblik, med denne nye, internationale forsamling, som er fuldt ud klar over – dens bedste folk er klar over, hvad implikationerne af denne nuværende situation er. Vi må derfor arrangere en runde, især i USA, men også i hele verden, for at forhindre lanceringen af en atomkrig. Det er, hvad Obama repræsenterer! Og at få ham taget af dagsordenen ved hjælp af det 25. forfatningstillæg er en absolut forudsætning for menneskehedens almene sikkerhed i dag. Den kommende, internationale forsamling er derfor absolut afgørende. Det er ligeledes absolut afgørende, at vi bidrager med vore evner til at gøre denne kommende forsamling, denne store forsamling, til en succes. For dette kunne være menneskehedens sidste chance. Det er det ekstreme synspunkt, men ting, der tilnærmer sig dette, er der. Det har været under opbygning, lige siden Franklin Roosevelt forlod præsidentembedet; der har – på trods af gode præsidenter, der har været et par stykker – men på trods af disse præsidenter og andre repræsentanter for vores regering, har den generelle karakteristisk af vores regering været en degenerativ udvikling. En degeneration af alting. En degeneration med hensyn til vores Forfatning, og hvad den betyder. Denne begivenhed, der skal forsamles i den kommende uge, er derfor det, vi alle må koncentrere os om, ikke blot internt i USA, men også globalt. Der er bevægelse i verden, der kan gøre dette, men de må bringes sammen, og kræfter af en anden mening må indskrænkes. Det er, hvad jeg mener, situationen er. Hvad jeg ser, eller hvad jeg frygter.

Dennis Speed: Mange tak.

Hele konferencen kan ses her:
<https://www.youtube.com/watch?t=15&v=mI7CTSrsUt8>

Helga Zepp-LaRouches tale begynder 34:00 min. inde.

LPAC webcast 4. sept. 2015: “Vores fremtid hænger i den tyndeste tråd” Dansk udskrift

Verden er i en tilstand af generel krig, selv om generel krig endnu ikke er brudt ud, og muligheden for en strategisk faktor, der kan ændre spillet – en intervention fra den russiske præsident Vladimir Putin, der især vedrører den aktuelle situation i Syrien – kunne forandre alt i den aktuelle, strategiske verdenssituation.

Download (PDF, Unknown)